

7409

Ænfte Beh. af Lovf. om Præsternes Lønning m. m.

7410

overhovedet skal kunne slutte mig til Forslaget. Den anden Forandring er efter min Formening i Birkeligheden kun en yderligere Udtalelse af, hvad der allerede laa i Bestemmelsen, som den tidligere er bleven vedtagen, nemlig at der Intet er til Hinder for, at Sognepræsten i Almindelighed kan modtage frivillige Gaver, naar de ikke knytte sig til de enkelte ministerielle Handlinger, med Hensyn til hvilke Forbud er optaget. Om den tredje Forandring vil jeg komme til at yttre mig noget nærmere, men skal dog strax her i denne Sammenhæng bemærke, at jeg ogsaa tror at kunne gaa ind paa den, uagtet den ikke fører tilbage til, hvad der i forrige Samling var bragt i Forslag af Udvalget i Dverensstemmelse med mig. Naar disse Forandringer ere fæste i det tidligere vedtagne Forslag, tror jeg nu at kunne afgive den Erklæring, som jeg ogsaa har antydet for Udvalget, at ihvorvel der endnu er Bestemmelser tilbage, som jeg særdeles gjerne ønskede forandrede, og som maatte kunne fremkalde nogen Vanskelighed ved Sagens Gjennemførelse paa et andet Sted, vil jeg desuagtet, saaledes som Sagen nu foreligger, tro, at jeg, forsaavidt dette Forslag vedtages, vil kunne forsvare at indstille det til Hs. Majestæts Sanction. Saaledes er altsaa min Stilling dertil. — Jeg har allerede antydet, at jeg med Hensyn til en af disse Forandringer har endnu et Par Ord at tilføie, og dette skyldes den Udtalelse, der er fremkommen fra den fungerende Ordførers Side, til hvilken Udtalelse den ærede sidste Taler paa sin Bis sluttede sig, men i andre Udtryk end dem, der bleve brugte fra den ærede Ordførers Side. Jeg tror, at den ærede Ordfører har misforstaaet Betydningen af denne Forandring, og jeg tilstaaar, at det næsten har overrasket mig, at han ikke har set, at det ikke er muligt at lægge den Betydning deri, som han mente, og som han i den Grad frygtede, at det vilde være en afgjørende Grund for ham til ikke at kunne gaa ind paa Lovforslaget. Han erklærede, at han kunde være gaaet ind derpaa,

dersom der i § 11 havde staaet, at Dverstudet — for at bruge dette Ord, hvis Mening er Alle bekendt — skulde frugtbargjøres, indtil nærmere Bestemmelse derom blev tagen i Henhold til nærværende Lov (Modsigelse af S. A. Hansen). — Saaledes hed det vistnok, men da jeg ikke ønsker at give Ordene anderledes, end de lode, skal jeg oplæse dem, som de stode i det tidligere Forslag. Deri hedder det: „i Dverensstemmelse med nærværende Lov“, det er Ordene, og de ere nu fra Udvalgets Side forandrede til, at Dverstudet skal frugtbargjøres, indtil dets Anvendelse bestemmes ved særlig Lov“. Meningen med Lovforslaget, saaledes som det i forrige Samling vedtoges af Udvalget for den sidste Behandling i Thinget, var den, at naar man paa Sinantslöven optog disse forskjellige Beløb, hvorom her er Tale, maatte der dog en Bestemmelse til om, at Anvendelsen af disse Midler udover det, der hvert enkelt Aar blev benyttet, skulde finde Sted overensstemmende med „nærværende Lov“, det vil sige med Loven, som den den Gang forelaa. Nu hedder det udtrykkelig i Lovforslagets § 11, saaledes som denne nu foreligger, at de Indtægter, som fremkomme fra de geistlige Embeder, skulde anvendes til forskjellige andre udtrykkelig nævnte Formaal, og der tilføies til Slutning, at de ogsaa skulde kunne anvendes til „Oprettelse af nye Sognekald, residierende Kapellanter eller Kapellanier pro loco, Hjælp til Bygning af Kirker, Bødefuse m. m.“. Der er altsaa i Birkeligheden ikke sat nogen anden Begrænsning end den, som maa siges allerede at ligge i, hvad der tidligere er nævnt, nemlig, at Dverstudet skal benyttes til saadanne Forhold, som staa i Forbindelse med det Kirkelige. Der er altsaa i den Henseende den frieste Raadighed for Bevillingsmagten, og det er kun, forsaavidt der bliver Spørgsmaal om at give Midlerne en Anvendelse, som ligger udenfor de kirkelige Formaal, at der skal tages Bestemmelse derom ved Lov. Jeg maa imidlertid paastaa, at dette er i fuldstændig Dverensstemmelse med,